

VIRIKE

NRO 5/14
Joulu

Pekeman Työntekijät ry
TEAM os. 100

Einari Grönberg puheenjohtajaksi

Pekeman Työntekijät ry:n syyskokouksessa 24.11.2014 valittiin uudeksi puheenjohtajaksi vuodelle 2015 operaattori Einari Grönberg. Ammattiosastoa seitsemän vuotta vetänyt Jari Voutilainen ei asettunut ehdolle.

Kokouksessa valittiin vuodelle 2015 uusi hallitus, jonka kokoonpano ilmenee sivulta kaksi. Tilaisuuteen otti osaa jälleen tyydyttävä määrä jäseniä, trendi on jopa nouseva ja

nuoriakin jäseniä kiinnostaa toiminta. Läsnä oli Teollisuusalojen Ammattiliitto TEAM:ista kaksi työehtosihteeriä. Liiton puheenvuorossa nousi esiin vuoden 2015 liittokokousedustajavaalien toimitustapa ja miten merkitykselliset vaalit ovat eri sopimusaloille. Liiton vaalit ovat myös osaston toimintasuunnitelmassa tärkeällä sijalla vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen kannalta. Vaalit päätettiin

suorittaa urnavaalina.

Toimintasuunnitelmassa kiinnitettiin huomiota muun muassa työpaikkamme työntekijöiden järjestäytymisasteeseen, korostuneeseen jäsentemme edunvalvontaan ja tulevan vuoden seisokin haasteisiin. Talouspuolella vallitsee muuten tasainen tilanne, mutta Punkaharjun osakeyhtiön yhden osakkeenomistajan konkurssin nähtiin rasittavan sitä.

NRO 5/14
37. vuosikerta
12.12.2014

Julkaisija:

Pekeman
Työntekijät ry
PL 330
06101 Porvoo
www.pekemantyontekijat.fi

Päätoimittaja:
Jari Voutilainen
(09) 3949 4493
050 379 4235

Toimitussihteeri:
Hannu Lindqvist
(09) 3949 3415
050 379 4088
Olef.-tuotanto v. 1
e-mail:
hannu.lindqvist@
borealisgroup.com

Muu toimitus:

Elof Juselius
(09) 3949 3023
050 379 4521

Pasi Mäntysaari
(09) 3949 3048
050 379 4050

Painopaikka:
tt-urex
Porvoo

Seuraava Virike ilmestyy viikolla 8. Lehteen tarkoitetut kirjoitukset on oltava toimitussihteerillä 10. helmikuuta mennessä.

KIRJOITTELE!

AMMATTIOSASTON HALLITUS 2015

Puheenjohtaja

Einari Grönberg

Varsinaiset jäsenet

Varajäsenet valitsemisjärjestyksessä

Reijo Hurskainen
Esa Karppinen
Aarne Lehonmaa
Hannu Lindqvist
Ilmari Lohenoja
Mika Lumme
Pasi Mäntysaari
Keijo Pulkkinen
Jukka Saarijärvi
Esa Vainonen

Jari Voutilainen
Jörgen Backman
Antero Kääriäinen
Heikki Karppinen
Jouni Alkio
Harri Kortelainen
Kari Koistinen
Elof Juselius
Jani Koponen
Toni Laakso

Puolivuosittainen yt-tilaisuus

Borealis Polymers Oy:n kuluneen vuoden toisen puoliskon yt-tilaisuus pidettiin joulukuun neljäntenä päivänä Cafe Cabriolissa Porvoossa. Talouden puolesta tilanne on hyvä, henkilöstön pyrkimys parempaan vuorovaikutukseen johdon kanssa oli esillä ja turvallisuuskehityksessä yritetään uudestaan henkilöstöä sitoutumaan. Työntekijöiden käsityksen mukaan negatiivinen turvallisuuskehitys on seurausta yhteistyön heikkenemisestä. (HLT)

Puheenjohtajan pääkirjoitus:

Jari Voutilainen

Seitsemän vuotta – mikä on muuttunut?

Jättäessäni seitsemän vuotta kestäneen puheenjohtajakauteni vuoden vaihteessa totean ammattiosaston jäsenistön tuen olleen ensiarvoisen tärkeää. Koen, että oman työpaikan tuki on sitä aitoa tukea, jossa sa-nahelinä on jäänyt taka-alalle, ja jota ilman yksikään puheenjohtaja ei voi porukoilta saamaansa luottamus-tehtävää hoitaa. Ikävä sanoa, mutta muualta, esimer-kiksi liitto-organisaatiosta, ei tukea ole juuri herunut. Pekeman porukan tavoitteet eivät ole siellä saaneet vastakaikua.

Ei tässä tilanteessa voi kovin suuria odotella, kun toinen osapuoli menee aina etäämmäs ja etäämmäs. Mutta odotan sen toimivan työnantajana vastuullisena nytkin, kun taas on kuulemma paineita. Täällä Porvoossakin täytyisi jollakin olla valtaa päättää, totesin tässä samaisessa Virike –lehdessä vuoden 2008:n yk-kösnumerossa vastatessani kysymykseen ”Mitä odo-tuksia Borealista kohtaan.” Aloitin silloin puheenjoh-tajapestini.

Eikä mitään uutta seitsemän vuoden aikana voi yhteenvetona todeta, kun joulukuun alussa oli työn-antajan edustajien kanssa keskustelu Porvoon paikall-isojohtamisen tilasta. Tai, otsikkoon viitaten, ovathan nimet ta-puolella muuttuneet. Päätöksenteko Borea-likksessa menee yhä kauemmas – mihinkähän hiek-kaan se hautaantuu? Asiat viivästyvät, kun ta-puolella ei uskalleta tehdä päätöksiä. Lähes kaikki hermostu-vat neuvottelujen hitauteen. Luuleeko joku tosissaan,

että Borealiksessa näillä eväillä aidosti rakennetaan sitä kuuluisaa hyvää työilmapiiriä!

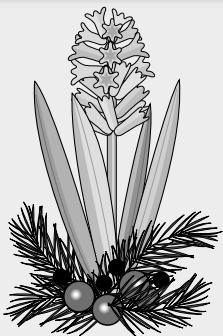
Syyskokouksessa valittu ammattiosaston uusi halli-tus ja sen johto määrittelee toimintalinjansa, en niihin lähemmin puutu. Sen voi sanoa, että työsarkaa riittää. Onnittelut uudelle puheenjohtajalle Einari Grönber-gille ja tuetaan häntä vaikeassa tehtävässä!

Kiitän Borealiksen henkilöstöryhmiä asiallisesta yhteistoiminnasta! Yhteistoiminta on välttämätöntä, olemmehan henkilöstönä kaikki samassa veneessä. Työnantajan edustajille myös tunnustusta, vaikka na-pit vastakkain on välillä puhuttu isoillakin kirjaimilla. Kaipa siinä itse kukin on työtään hoitanut.

Kiitos myös Sportti Pollarin tytöille hyvästä oh-jauksesta sekä työnantajalle antaessaan mahdollisuu-desta osallistua Kärppänä Kevyesti -ryhmään!

Erityisesti kiitän tuesta ja yhteistyöstä ammatti-ostas-ton jäseniä ja hallitusta vuosien varrella!

Rauhaisaa joulunaikaa ja Hyvää Uutta Vuotta!

Kiitos!

Jäädessäni eläkkeelle 1. lokakuuta kiitän työtovereitani krakkerilla ja ammattiosastoa kuluneista vuosista!

Seppo Suoniemi

Päätuottamusmiehen palsta:

Vuoden 1956 yleislakko

Elof Juselius

Vuoden 1956 yleislakko oli viimeisin Suomen historian kolmesta täysimittaisesta yleislakosta. Suomen Ammattiyhdistysten Keskusliiton työtaistelutoimenpide alkoi 1. maaliskuuta ja päättyi 20. maaliskuuta 1956. Yleislakon syynä oli työntekijän kieltäytyminen SAK:n vaatimasta 12 markan yleiskorotuksesta tuntipalkkoihin. Nykyrahassa se tekee 0,31 euroa, joka vastasi silloisilla tuntipalkoilla 6–10 %:n korotusta.

Palkankorotusvaatimuksen syynä oli hintasäännöstelyn loppumisen jälkeen nopeasti noussut hintataso. Toisesta maailmansodasta ja sotakorvausajasta voimassa ollut säännöstely päättyi tammikuussa 1956, koska eduskunnan määrävähemmistö oli vuoden 1955 lopussa äänestänyt valtalain yli vaalien - tämä esti palkka- ja hintasäännöstelyn jatkumisen. Etenkin kotimaisen ruuan hinta nousi, myös vuokria korotettiin. Elinkustannukset olivat nousseet kahdessa kuukaudessa seitsemän prosenttia.

Lakossa oli lähes puoli miljoona työntekijää aikana, jolloin SAK:ssa oli noin 270 000 jäsentä. Lakko päättyi 20. maaliskuuta työntekijän suostuttua SAK:n alkuperäiseen vaatimukseen. Lakolla saavutettu ansiotason nousu katosi nopeasti korkean inflaation takia. Inflaatio söi reaaliensioita siten, että lakkoa edeltävä reaaliensiotaso saavutettiin vasta 1960-luvun alussa. Lakko antoi sysäyksen työriitojen sovittelujärjestelmän luomiselle. (lähde: Helsingin sanomat)

Ahneudella ei ole rajoja, osa kaksi

Huolestuttavan monta tuttua asiaa,

kuten nopeasti noussut hintataso, ruoan hinta, asumiskustannuksien nousu, energiahintojen raju nousu, verojen ja kaiken maailman piiloverojen ja maksujen nousu, sun muuta. Kaiken tämän lisäksi työnantajaliitot ja keskusliitto EK yhdessä maan hallituksen kanssa ajavat kovaa politiikkaa, jossa yritetään saada palkkoja alas. Siihenkin tarvittiin Ruotsista haalittu ”asiantuntija” kertomaan, että maan talous pelastetaan pienentämällä palkkoja! Aika läpinäkyvää hommaa. Pieni lapsikin olisi voinut ennustaa, mikä raportin lopputulos tulee olemaan.

Useasti kuulee ja lukee, että ihmisillä pitää olla töitä, palkasta ei puhuta mitään. Liian moni tekee töitä minimipalkalla, lisäksi teettään töitä ilmaiseksi ihmisillä, jotka ovat työttömiä. Tarkoitin tällä, että käytetään hyväksi erilaisilla työnantajatuilla kikkailua, jolloin ei työnantajalla ole tarkoitustakaan pitää työntekijää sen jälkeen kun yhteiskunnan osuus palkan maksussa päättyy. Oppisopimuksillakin juonitellaan mm. teollisuudessa ja esimerkiksi maataloustyössä käytetään härskisti hyväksi harjoitusjaksolla olevia, työssä oppijoita ja millä nimikkeellä heitä nykyisin onkaan. Joku vuosi taaksepäin tämä olisi vielä ollut rikollista touhua, mutta tänä päivänä EK:n vaatimuksesta eduskunnan siunauksella laillista.

Voi perkele, kohta varmaan valtio maksaa vielä kaikkien yrityksille antamien avustuksien ja verohelpotuksien lisäksi vakinaistenkin työntekijöiden palkat. Eikö mikään riitä?

Kuka tässä maassa maksaa ve-

rot? Eivät ainakaan suuryritykset. Palkansaaaja maksaa kaikista tuloistaan 30–40 % veroa, mutta joutuu silti huolehtimaan omista elinkustannuksistaan. Suuryritys tekee tulosta, josta vähentää kulunsa ja maksaa vasta sitten minimaalisen veronsa, jolloin se jää jonnekin parin kolmen prosentin tasolle. Silti juuri suuryritykset ovat EK:n johdolla ensimmäisinä omimassa itselleen näitä verotuottoja.

The Borealis Way

Olen kysynyt tätä ennenkin, marssiiko Borealis EK:n rumpujen tahdissa? Eli pysyttelee minimipalkkoissa ja on valmis jopa alentamaan palkkoja ja pienentämään eläkkeitä, ja korottamaan eläkeikää, ottamaan kesälomarahat ja pekkaspäivät pois? Tätäkö Borealoksen edustajat ajavat Kemianteollisuudessa ja EK:ssa?

Liian usein kuulee meidänkin yhtiön edustajien puhuvan että ei palkka aina ole tärkein. Näin puhuu ihminen jolla on riittävästi palkkaa ja vähän päälle. Näin puhuu ihminen joka ei mieti kaupan kassalla, että onko tilillä saldoa. Näin puhuu ihminen jonka ei tarvitse miettiä minkä laskun jättäisi maksamatta jotta rahat riittäisivät seuraavaan tiliin asti. Näin puhuu ihminen joka ei tiedä yhtään mitään elämästä 1700 € minimipalkalla. Työntekijän kommentti tähänkin tulee olemaan, että ei täällä ole pakko olla töissä. Voi hyvänen aika sentään!

Jatkuu seuraavassa numerossa

Työsuojeluvaltuutetun palsta

Pasi Mäntysaari

Kuin jatkona edelliseen Virikekirjoitukseen nimeni häviämisestä ”joku” oli laittanut esteen tuleville puheluille lankapuhelimeeni. Olen pahoillani, jos ei minuun ole saatu yhteyttä noin kuukausi sitten epämääräiseltä ajalta. Mitä seuraavaksi?

Ketään ei saa kiusata

Työ, Terveys, Turvallisuus -lehti 6/2014, Vesa Keinonen, kirjoitti, että yli 100 000 suomalaista kokee joka päivä olevansa kiusaamisen kohteena työpaikallaan. Työpaikkiausaminen on toistuvaa, pitkään jatkuvaa ja systemaattista kielteistä kohtelua, loukkaamista, alistamista ja mitätöintiä. Kiusaaminen etenee prosessina, jonka seurauksena kohteeksi joutunut ajautuu puolustuskyvyttömään tilanteeseen. Arjessa henkinen väkivalta, kiusaaminen, häirintä ja epäasiallinen kohtelu tarkoittavat samaa asiaa. Kiusaamisen muodot vaihtelevat mitätöivistä eleistä ja ilmeistä sanallisiin uhkauksiin. Kiusaaminen voi olla epäsuoraa, kuten perättömien tietojen levittämistä, tai suoraa, kuten huutamista ja nimittelyä. Yksikään työyhteisö ei ole ristiriidaton. Jokaisessa yhteisössä on mielipide- ja näkemyseroja. Ajoittain syntyy myös ihmisten tai ryhmien välisiä ristiriitoja tai koko työyhteisöä koskevia konflikteja ja yhteistyöongelmia. Kaikki ristiriidat ja ikävät tilanteet työpaikalla eivät ole kiusaamista (työpaikkakiusaamisen/ www.ttl.fi).

Mitä tehdä, kun tulee kiusatuksi

Työterveyslaitos: ”Ota epäasialliseksi kokemasi kohtelu puheeksi

kielteisesti käyttäytyneen kanssa. Kerro, millaisen käyttäytymisen olet kokenut epäasialliseksi ja miltä se sinusta tuntuu. Pyydä häntä lopettamaan. Puhu käyttäytymisestä, älä ihmisen ominaisuuksista. Pyydä tarvittaessa työkaveri tueksesi tähän puheeksi ottamiseen. Jos tilanne jatkuu, kerro esimiehellesi että haluat keskustella kokemastasi kiusaamisesta, hänen kanssaan. Jos koet kiusaajaksi esimiehesi, niin ilmoita asiasta hänen esimiehelleen.”

-Miten ehkäistä epäasiallista kohtelua?

”Työyhteisössä voidaan: Keskustella siitä, millaiset tilanteet ja millainen käyttäytyminen koetaan epäasialliseksi. Keskustella siitä, millaista käyttäytymistä ja kohtelua omassa työyhteisössä toivotaan ja millaista käyttäytymistä ei hyväksytä. Tunnistaa yhteisen pohdinnan avulla sellaiset työn ja työolojen piirteet tai tilanteet, jotka altistavat epäasialliselle kohtelulle. Sen perusteella tehdään tarvittavat muutokset. Rakentaa ilmapiiriä, jossa jokaisella työyhteisön jäsenellä on velvollisuus, oikeus ja lupa ottaa puheeksi epäasiallinen käyttäytyminen (työturvallisuuslaki 18§ ja 28§).”

Työkaverin alkoholinkäyttö kuuluu sinulle

TTT -lehti 6/2014, Anne Kujasalo: ”Asian pimitäminen tai muu suojele on karhunpalvelus kaverille. Kyse saattaa olla etenevästä ja pahenevasta alkoholiriippuvuudesta, joka johtaa työkyvyttömyyteen. Kenelläkään meistä ei ole suojatekijää alkoholiriippuvuutta vastaan.

Engelmaan on tartuttava silloin, kun asialle voi vielä tehdä jotain. Hoitoonohjaus ei ole rangaistus vaan auttamista, etenkin, jos se tapahtuu ajoissa. Työpaikalla tulee olla päihdeohjelma jota tulee kehittää ja saattaa se kaikkien tietoisuuteen ja ymmärrykseen.”

Turvallisuus ja Uusi Vuosi

Seitsemän tapaturmaa on hälyttävä määrä. Tästä on matka vain ylöspäin. Uskon sen tarkoittavan tapaturmien positiivista vähenemistä. Haasteena tulevana vuonna on normaalin toimintamme lisäksi seisokivuoden työtuntimäärät ja uusien toimittajien työntekijät. Saavuttamamme turvallisuuskulttuuri on erinomainen pohja saavuttaa hyvä taso jälleen tulevana vuonna.

Joulun aika

Omalta osaltani on tiedossa Joulu läheisten kanssa. Kaikki eivät ole läsnä mutta sydämessä kuitenkin. Joulun kuuluu perinteiset ruuat, sauna, joulukuusi ja saattaapa joulupukkikin poiketa jakamassa lahjoja. Totuus tulee jälleen julki: Olenko ollut kiltti vai tuhma. Parasta Joulussa on läheisyyden lisäksi nähdä lasten riemu ja eloisuus.

Rauhallista Joulua ja turvallista Uutta Vuotta!
t. Pasi

Ammattiosaston toimihenkilöt 2015

Puheenjohtaja	Einari Grönberg
Varapuheenjohtaja	Jukka Saarijärvi
Sihteeri	Pasi Mäntysaari
Varasihteeri	Esa Karppinen
Taloudenhoitaja	Matti Hakkarainen
Työvaliokunta	Einari Grönberg, Elof Juselius, Pasi Mäntysaari, Esa Karppinen, Esa Vainonen, Reijo Hurskainen

Jaostot - yhdyshenkilöt

Virike-lehden toimitus	
- päätoimittaja	Einari Grönberg
- toimitussihteeri	Hannu Lindqvist
- muut jäsenet	Pasi Mäntysaari, Elof Juselius, Esa Karppinen
Kunto- ja vapaa-aika	Työvaliokunta (Einari Grönberg)
Opintosihteeri	Työvaliokunta (Einari Grönberg)
Eläkeläisvastaava	Elof Juselius
Kotisivujen hoitaja	Pasi Mäntysaari
Punkaharju / lomavastaava	Pasi Mäntysaari

Työntekijöiden edustajat

Yt-neuvottelukunta	Pääluottamusmies Elof Juselius ja puheenjohtaja Einari Grönberg varalla työsuojeluvaltuutettu Pasi Mäntysaari
Henkilöstöryhmien kokoukset	Einari Grönberg, Elof Juselius, Pasi Mäntysaari ja Jukka Saarijärvi
As.Oy Tuunaantupa	Pasi Mäntysaari
Kilpilahden kulttuuritoimikunta	Esa Karppinen
SAK:n paikallisjärjestön edustajiston kokoukset	Antero Kääriäinen, Aarne Lehonmaa, Einari Grönberg
Ruokalatoimikunta	Pasi Mäntysaari, Reijo Hurskainen, Esa Vainonen ja Harri Kortelainen
Kansainväliset asiat / CCC CCC-varaedustajat	Hannu Lindqvist I-vara Jukka Saarijärvi, II-vara Pasi Mäntysaari
Borealis Polymers Oy:n hallitus	Einari Grönberg, varalla Jukka Saarijärvi
Borealis vapaa-ajan työryhmä	Elof Juselius
Tasa-arvotoimikunta	Elof Juselius
Sairauskassan hallitus	Elof Juselius, varalla Einari Grönberg ja Jari Voutilainen, varalla Pasi Mäntysaari

Äänestätkö porvari- Suomelle jatkoa?

Einari Grönberg

Ei ole helppoa ei. Suomen talous kahlaa jos ei nyt pohjamudissa, niin syvällä ainakin. Eikä mahdollisesta talouskasvusta ole minikäänlaisia näkymiä lähitulevaisuudessa, eli tasaisen surkeaa. Samaan aikaan ihmisiä potkitaan sankoin joukoin kilometritehtaalte, jopa sellaisista yrityksistä, jotka eivät edes kamppaile talousvaikeuksissa. Päinvastoin rahaa tulee ovista ja ikkunoista. Ei tunnu herroille riittävän mikään. Jos yrityksen tulos on kymmenen miljoonaa, niin ei riitä. Pitäisi tehdä sata miljoonaa ja kun sekään ei riitä, niin pitäisi tehdä miljardi tulosta. Jos tässä ei onnistuta, niin tuntuu siltä, kuin kaikki olisi joustamattomien työntekijöiden vika, kun niille pitäisi maksaa palkkaakin. Eikö ne työntekijät voisi millään tehdä pienemmillä palkalla ja pidempää päivää. Ihan kuin työläisten pienet palkat merkkaisivat miljoonabisneksessä ja eihän ne merkkaakaan. Kyse on täysin kyykyttämisestä. Niin ja sitten on vielä ne hirveän jäykät työehtosopimukset.

Jäykistä työehtosopimuksista tulee mieleen 3.12.2014 YLE2:lta tullut yrittäjältä. Ei minulla mitään yrittämistä vastaan ole, päinvastoin, mutta täytyy kyllä sanoa, että hoh hoijaa! jumaliste, mitä itkemistä. Pääviesti tuntui olevan seuraava: On niin ikävää, kun joutuu ihan veroja maksamaan, ei yhtään mukavaa. Ulkomaalaista työvoimaa lisää ja rekrytointi helpommaksi, viron veromalli ja jäykät TES:it uusiin kuosiin. Voimme varmaan kaikki arvata, että muutokset tulisi tietenkin olemaan työntekijöiden kannalta huo-

nompaan suuntaan. Näillä eväillä Suomi sitten uuteen nousuun.

Ei jumalauta! Näistä yrittäjä-pohatoista, ja en tarkoita nyt pienyrittäjiä, kun jokainen maksaisi veronsa Suomeen, eikä jonnekin Caymanin saarille, niin Suomessa ei olisi lamasta tietoaakaan. No ahneudelle ei tunnu löytyvän rajoja. Valitettavasti samansuuntaista idiotismia tuntuu nykyisen hallituksen vetovastuussa oleva kokoomuskin harjoittavan ja on harjoittanut jo pitkään. Tulokset huomaa varmasti jokainen Suomen kansalainen. Alexander Stubbin alias ”stupid” hallitusohjelma pitää sisällään esim. seuraavat teesit:

- *Oikeudenmukainen Suomi*
- *Köyhyyden, eriarvoisuuden ja syrjäytymisen vähentäminen*

Kovin ristiriitaisia teesejä, kun otetaan Stubbin puheet huomioon. Rikkaille helpotuksia, yleissitovista TES:stä pitäisi päästä eroon, irtisanomissuojaa on heikennettävä, AY-jäsenmaksujen verovähennyskelpoisuus poistettava, palkkojen yleiskorotukset pysyttävä nollalinjalla. Toisin sanoen tuloerot kasvaa, joka osaltaan synnyttää Suomeen luokkayhteiskunnan, ostovoima heikkenee, työttömyys lisääntyy, jonka seurauksesta eriarvoisuus ja syrjäytyminen kasvaa entisestään. Tämähkö on oikeudenmukainen Suomi? Ei, tämä on porvareitten Suomi! Missä vaiheessa kansa herää, että näiden kokoomusherrojen todellisuudentaju on jossain kuuta kiertävällä radalla. Tulevissa eduskuntavaaleissa äänestäkää työväenpuolueita, niin loppuu tämä pelleily!

Media puhuu vallan kieltä

Ja mitä tulee valtamediaan, se toitottaa porvarillista sanomaa ainoana totuutena ja ei ainoastaan kotimaisissa viestimissä, vaan myös Euroopan unionin tasolla. Erityisesti Ukrainan kriisistä uutisointi pohjautuu hyvin yksipuolisesti länsimaisiin näkökantoihin. Toki Venäläinenkin media uutisoi omaa propagandaa, mutta ei länsimainen media tämän rinnalla paljoa kalpene. Kannattaa muistaa sekin, että Euroopan parlamentin enemmistöryhmittymät edustavat oikeistolaisuutta. Tämä oikeistolaisuus näkyy viimeisimpänä pätkäkomissaari Jyrki Kataisen alias ”käteinen” lanseeraamassa Euroopan talouskasvun investointipaketissa, jossa EU:n olemassa olevia varoja sijoitetaan riskipitöisiin projekteihin 20 miljardia euroa. Riskipitöinen sijoitus jotenkin kovin kalskahtaa korvaan, etenkin sijoituksen 300 miljardin odotusarvot saavat koko touhun kuulostamaan melkoiselta lottoamiselta. Lopulta kaikki kaatuu kuitenkin eurooppalaisten palkansaajien maksettavaksi. Helpohan se on herrojen rahoja sijoittaa, kun ei omasta taskusta tarvitse törsätä. Mikä hupaisinta, tai sanoisinko surullisinta, on se, ettei Suomi edes saa EU:lta maiutorahaa. Moniin muihin EU-maihin kyllä rahaa työnnetään, mutta

Jatkuu seur. sivulla

Jatkoa ed.sivulta

meiltä sitä vain pumpataan pois. Kyseinen maitotuki on kuitenkin murto-osa tuosta 20 miljardista. Toivottavasti kyseinen pätkäo-

missaari tulee jatkossakin pysymään pätkäkomissaarina. Kaikesta huolimatta toivon kaikille oikein hyvää ja rauhallista joulun odotusta!

**Jyrki: Eurojackpottia, kiitos.
Myyjä: Paljolla laitetaan?
Jyrki: 20 miljardilla!**

3G-vuosi alkamassa PE-2:lla

Niin tai oikeastaan on jo alkanut. Onhan perustuksia rakenneltu jo kesästä alkaen. Rakennelmia on myös jo syntynyt ja puikko palanut laitoksen käydessä pressun takana. Työturvallisuutta silmiäillen tilanne on ollut kaiken aikaa ns. haasteellinen.

Tuleva vuosi tulee olemaan työntäyteinen. Koulutukset alkavat tammikuussa ja ensimmäinen seisokki on helmi-maaliskuussa. Ylitöitä on povattu kaikille ”riittävästi”. Elokuun puolivälissä alkava pitkä seisokki vaikuttanee myös porukan kesälomavalintoihin. Tätä kirjoittaessa tilanne on tältä osin vielä vaiheessa.

Kulunut vuosi on ollut PE-2:lla vähän mollivoittoinen. Alasajoja on ollut milloin mistäkin syystä. Herkästi syitä haetaan porukoista, kun olemme täällä sen 24 h vuorokaudessa. Kyllä tässä kohtaa voi sanoa, että sinne peilin eteen voidaan mennä ihan päällikköporrasta myöden. Meillä on vähän paha tapa jättää tarkistamatta seisokeissa ajon kannalta kriittisiä kohtia prosessissa. Ne sitten pulpahtelevat esiin seisoikin jälkeen ja tulevat maksamaan suunnittelemattomina alasajoina. Viimeisen vuoden aikana ovat myös lyhyet kampanjakoot asettaneet

haasteita. Laitos kun ei oikein taivu lyhyissä kampanjoissa ja näin joudutaan ajamaan laadun kustannuksella. Kun pöntöt ovat täynnä tavaraa ja laadunvaihto on jo käynnissä, prosessissa on laatusäädön kannalta peli pelattu pelletoinnissa.

Eläkeuudistus puhututtaa

Jos sitten menee ajatuksissa laitoksen ulkopuolelle, niin ehkä

Kari Koistinen

mielenkiintoisin asiakokonaisuus meidän huru-ukkojen kannalta on tämä eläkeuudistus. Siitä ei oikein vielä varmuutta saa, vaikka soittelisi eläkeyhtiöillekin. Yksi tiedotustilaisuus on pidetty, mutta siitä ei kai hyötyä ollut, kun ei mitään uutta varmaa kerrottavaa ollut. Se tieto, mikä lehdistä on ollut luettavissa tähän asti, ei kuitenkaan lupaa ainakaan hyvää. Puupaltoo noutaa tavallisen raskasta työtä tekevän ennen kuin eläkeikä täyttyy tulevaisuudessa. Tältä tämä eläkeuudistus nykytiedon varassa synkimmillään näyttää.

Eläkeläisten sairauskulukorvaus on puhuttanut myös työpaikoilla. Se maksettiin aikoinaan kertakorvauksena, kun laittoi ruksin väärään paikkaan. Niin kävi itsellenikin. Täytyy sanoa että aiheesta ei aikoinaan informoitu riittävästi. Moni valitsi kertakorvauksen siinä uskossa että kyseinen korvaus häviää joskus kuitenkin. Nyt moni eläkkeelle lähtevä harmittelee mitä tuli aikoinaan tehtyä. Kyllähän tässä jonkinlaisen harhautuksen kohteeksi jouduttiin mutta näillä kai se on mentävä.

EK:n nollalinjaus ei yllätys

Yön tunteina tulee aina silloin tällöin jutusteltua vaikkapa palkoista

ja niiden kehittymisestä. Helsingin herrojen linjauksista viimeisimpänä puhutti se, kun Elinkeinoelämän Keskusliiton EK:n nokkamies ilmaisi halunsa lukita nollalinjan palkoille myös tuleville vuosille. No tämä esitys ei tietenkään yllättänyt ketään. Onhan hän johdonmukaisesti ollut työntekijöiden sortolinjalla aina valinnastaan asti. Kilpailukykyyn vedoten haluttaisiin työntekijöiden kyykytyslinjaa jatkaa vielä vuosia. Tässä EK:n vuorineuvokset ovat hyvin onnistuneet viime vuosina. Nollaa hipovien korotusten lisäksi valtiolta on antanut työllisyyden nimissä tuntuvia verohelpotuksia. Ovatko työpaikat sitten lisääntyneet? Päinvastoin; irtisanomisten aallot ovat seuranneet toinen toistaan. On tapahtunut juuri niin kuin arvelinkin. Hyvässä tulokunnossa olevat yrityksetkin pistävät porukkaa pihalle niin kuin ennenkin. Mikään ei riitä kun ahneus on kaiken lähtökohtana.

Ryhtiä henkilöstöpolitiikkaan

Harrastettu henkilöstöpolitiikka on tämän päivän YT-suomessa monessa yrityksessä rempallaan. Henkilöstöä sitoutetaan säästötalkoisiin ja kun siinä onnistutaan, palkitaan lopuksi irtisanomisilla. Tätä taustaa

vasten Borealis ei työnantajana ole sieltä huonoimmasta päästä. Suurimpana ongelmana näin osastotason näkökulmasta on kuitenkin päätösvallan puuttuminen osastotasolta. Se hidastaa asioiden eteenpäin menoa. Hyvänä esimerkkinä on TES:n 8c eli teknologiapykälän soveltaminen. Kuukausikaupalla väännetään kymmenyksistä kun valtuuksia ei ole ennen kuin niitä on haettu jostain ”konklaavista”. Tietysti se on kiinni myös päälliköstä ja hänen uskalluksestaan pitää oman väkensä puolia.

Ryhtiilikettä toivotaan myös henkilöstöhallinnon suuntaan. Esimerkkinä eläkeasiat johon toivoisi jonkun paneutuvan nykyistä paremmin.

Loppusuora alkamassa

Niin ne vaan vuodet vierii ja pää harmaantuu. Luottohommien kaksi viimeistä vuotta ovat kohta alkamassa. Onhan tuota tullut tahkottua ja jos jonkinlaiseen sopimukseen nimi tällättyä. Kyllähän tässä on tuntenut itsensä etuoikeutetuksi kun on saanut olla niin monessa muutoksessa mukana. Ennen eläkkeelle siirtymistä toivoisi vielä kuitenkin ainakin yhden asian näkemistä ja saamista päivänvaloon. Se on tämä meidän palkkausjärjestelmän kehittäminen. Meillä on hyvä järjestelmä mutta se vaatii ajantasaisista työpaikan vaatimuksista vastaavaksi. Meidän ei pidä kloonata jalostamon mallia. Lähtökohtana on oltava sekä nuorten että jo pitkään talossa olleiden huomioiminen. Uuden kehittäminen vaatii myös tahtotilaa molemmilta osapuolilta. Avoimuus ja rehellisyys ovat niin ikään uuden kehittämisen tärkeitä tunnusmerkkejä. Jos nämä kaikki puuttuvat heti alkumetreillä on kehitystyötä turha edes aloittaa.

Hyviä joulunpyhiä!

Pitäisikö suunnata Kanarialle?

Edelleen tulee palautetta menneiden vuosien matkareportaaseista liiton lehdessä ja Virikkeessäkin. Se houkuttelee kertomaan pitkästä aikaa pätkän reppureissaajan tosielämästä. Borealiksen joululahja lentolaukku suorastaan pakottaa siihen. Kerrotaanpa Afrikan ihmeistä. Tapaus on tuore, palasimme sieltä sponsorin kanssa marraskuun lopulla.

Harrastamme itse taottuja matkoja aina kun mahdollista, minne mahdollista ja jos mahdollista kauas turismista. Teemme niitä halvalla, käyttäen paikallisia resursseja ylikansallisen kapitalismin sijaan, jolloin pääsemme lähemmäs tavoitettamme. Jos haluamme hohtavaa hotellia, sellainen löytyy vaikka Helsingistä. Meidän reseptillämme reissuista tuppaa muodostumaan vähemmän tavanomaisia ja yllätykset ovat sääntö. Olemme kiivenneet suunnittelematta Cotopaxille 5000 metriin, sademetsässä köyttä pitkin tehtaan piipun korkuiseen puuhun, Bucarestissa jouduimme kidnappatuiksi, Bogotassa ammuttiin miestä ja Siperiassa ravintolavaunussa heilui pistoolit muuten vain. Tegucigalpassa teloitettiin kolme häiskää bussiin keskellä kaupunkia ja päivää. Mutta seuraamalla sponsoria näistä hetkistä muodostuu Elämä.

Victoriajärven ympäri

Tällä kertaa aloitimme Keniasta. Oikeastaan Amsterdamista, jonne lentoyhtiö meidät ystävällisesti majoitti yöksi poistaen suunnitelmasamme yhden päivän savannisafarit. Keniassa ja Tansaniassa rytyitimme Amboselia, Serengetiä ja Ngorongoroa nukkuen osan öistä teltoissa. Kaikki asiaankuuluva nähtiin, vaan ei montaa turistia, johtuen naapuri Somalian terroristeista. Poliisin toistuvat ratsiat voivat pitää terroristit

varuillaan, mutta kaasujalkoja se ei hillitse. Maastossa tiet ovat yhtä kivikkoa, asfaltilla vauhti puolestaan liian hurjaa, vaikka kylmien kohdalla taajaan asetetut hidastusmöhkyt ovat niin rajuja, että repisivät meikälaisten autoista pakoputket irti.

Kilimanjaron juurelta lennettiin eksoottisempaan paikkaan – Burundiin - ja sen villiin pääkaupunkiin Bujumburaan. Meitä tuijotettiin herkeämättä, mutta koska meillä oli kirundia puhuva opas, ei pahemmin häiritty. Kaupungissa oli kuuden jälkeen ulkonaliikkumiskielto ja hutupastorin omistamassa resortissamme tarjoilu ahdasmielistä sorttia. Lomalla on vaikeaa niellä illallista ilman olutta. Muutenkin tuli kiusallinen olo, mutta palveluhenkinen, väkevästi hieltä haissut kerosilmäinen pygmi kipaisi mielellään iltaisin kassillisen mainiota Primus-olutta kaupungilta muutaman lantin väivänpalkalla. Burundista voisi tehdä oman juttunsa, mutta mennäänpä eteenpäin.

Ruandassa poliisivartiot vain liisääntyivät ja välillä rynnäkkökivääreitä heiluttelevat vaitonaiset virkamiehet komensivat ulos bussista nuuskiakseen matkatavarat. Täällä pääsyynä Kongon puolelta tulevat rosvojoukot, mutta myös vallankumoukselliset. Ruanda on luonnoltaan ja siisteydeltäänkin huipputasoa, eikä tähän vähiten vaikuta kymmenisen vuotta sitten kertakäyttöiset muovipussit kieltänyt laki. Rinkat tutkittiin rajalla. Ilman muovipussejakin pärjää, mutta juuri matkustaessa ne usein ovat varsin käteviä esim. sadekauden kuraamille, lehmänpaskassa ryvetyneille maastobuutseille. Ruandassa liikuimme lähes yksinomaan dalla-dalloilla, eli ylikuormatuilla pikkubusseilla.

Kävimme kirkossa. Messussa. Piruuttaan. Mutta meidät otettiin va-

kavasti ja jouduimme esittäytymään n. 300-päiselle seurakunnalle. Pääpappi oli ekstaasissa saatuaan yllätysvieraita Suomesta. Olin muuten selvin päin, kuten usein aamuisin.

Siitä siirryimme Ugandaan, joka on Afrikan vihreä jalokivi. Emme ole missään tavanneet niin nauravia ihmisiä. Ei puhuttakaan Idi Aminin hirmuajoista. Henkilöautolla mentiin taas ja kovaa, eikä tie ollut riittävä edes asfaltilla, saati sitten sateisilla liejuteilla. Muutaman ajelupäivän ja pusikkoon ajon seurauksena vietimme yhden iltapäivän pajalla kiinnittämässä autosta irronneita osia.

Uganda oli positiivinen yllätys ja agenttimme Peter Rujabukan leirissä pääsimme etäälle urbaaniudesta. Hän ei ollut kovinkaan kaksinen matkajärjestäjä, mutta leirissä vallitsivat luonnonolot; ei sähköä, ruoka tehtiin nuotiolla ja kaikki raaka-aineet poimittiin omalta maalta. Sielläkin asuimme teltassa. Vähä kulutus tuli mitatuksi suihkussa, jossa nuotiolla lämmitetty vesi valui orteen ripustusta ämpäristä. Kulutus oli 10 litraa – kahdelta. Peter pyysi meidät istuttamaan suomalaisille oman puun Kibalén kansallispuiston läheisyydessä sijaitsevaan leiriinsä.

Luonnon performanssia

Kaikkien n. 10 safarin pääkohde oli Bwindissä, jossa teimme rannan sademetsäjotoksen vuorigorilloita katsomaan. Ugandasta poistuessamme päätimme yrittää Kampalasta rahtilaivalla Victoriajärven yli takaisin Keniaan. Kun se ei luonnistunut, matkasimme bussilla ja saimme pari päivää aikaa viettääksemme Nakurun kansallispuistossa Kenian puolella. Siellä teimme viimeisen, mutta ei vähäpätöisimmän safarimme.

Enteenä faunan repertuaarista

Sademetsissä asuvia batvoja on syrjitty, mutta ugandalainen hymy on herkässä. Lainasin kaverin hattua peittääkseni ruandalaisen parturin työn jäljen - ja jotten näyttäisi niin pieneltä.

iski edeltäneenä yönä punkki itseäni paikkaan, jota en kerro. Maastoon päästyämme tapasimme joukon harvinaisimpia nisäkkäitä: Valkoisia sarvikuonoja, puuhun kiipeäviä leijonia, Rotchildin kirahveja, mutta myös käärmeistä vaarallisimman; mustamamban.

Olimme seisahduneet Suuren Hautavajoaman jyrkänteelle ja kuvasin parhaillaan nuolihaukkaa. Kuskimme Moses oli nti J:n kanssa noin 10 metrin päässä ja parahti äkisti "black mamba". Äijä otti jalat alleen niin nopeasti, että kun ääni saavutti minut, katseeni ei enää tavoittanut miestä. Nti J laski kameran silmiltään ja tapasi kolmimetrisen, miehen hauksen paksuisen käär-

Jos liikut Afrikassa, tämä ei sitten ole Tapolaa!

meen ärhentelemässä max. kahden metrin etäisyydellä. Pää metrin korkeudella se teki valehyökkäyksen. Käärmeitä sietävänä nti J ei joutunut paniikkiin, mutta juoksi jonkin matkaa ja huusi minua katsomaan pahamaineista matelijaa. Se on erittäin nopealiikkeinen ja voi edetä yli viisi metriä sekunnissa. Ehdin saada pesäkoloonsa painuvasta mambasta vain kuvia, joissa siitä näkyy korkeintaan metrin pätkä. Se oli luomassa nahkaansa. En rakasta käärmeitä, mutta luonnonvaraista eläintä kunnioittaen en lähtenyt kiskomaan sitä uudelleen kuvattavaksi hetkeksi ulkoilmaa piiskaaman jääneestä hännästä.

Mustamamba ei muuten lie niin aggressiivinen, mutta näin pesäkololla ollessaan se on ehkä paras jättää rauhaan. Eikä muutenkaan kuulemma pitäisi mennä 20 metriä lähemmäs. Tuskin enää tulee niin kovasti säilyttyä kotoisia kylmän kohmettamia kytä, mutta nti J lupasi edes vähän alkaa varomaan tämän kaliiperin otuksia. Useamman kerran on tämänkaltaisten omatoimimatkojen jälkeen tullut mieleen, että pitäisikö suunnata Gran Canarian pakettimatkalle? Nti J:n työnantaja ehdotti Tallinnaa.

Jokainen on nähnyt eläintarhoissa pervoja paviaaneja. Afrikassa ne käyvät varkaissa, kun vilja alkaa kypsyä ja viljelijät joutuvat vartioimaan satoaan. Nakurussa paviaanit hyppivät peltoja ympäröivän sähköaidan yli. Raivostunut viljelijä juoksi lauman perään nuijaa heiluttaen ja paviaanit jäivät sähköaidan pylväiden päihin ilkkumaan. Muiden jo hypättyä turvaan viuhuvulta nuijalta aidan toiselle puolen, jäi yksi kylmän viileästi suorittamaan todellista performanssia: Toisessa kädessään se heilutti suurena voitonmerkinä maissintähkää ja toisella - masturboi näytösmäisesti. Ne ovat niin välittömiä!

Hannu Lindqvist

Plm ja varaplm vuosille 2015 - 2016

Elof Juselius on valittu jatkamaan Borealis Polymers Oy:n työntekijöiden pääluottamusmiehenä vuosille 2015 - 2016. Varapääluottamusmiehen ehdokasasettelussa oli kaksi ehdokasta, joten suoritettiin vaali. Ehdokkaina olivat Einari Grönberg ja Harri Kortelainen, joista Einari Grönberg tuli vaalissa äänin 159 valituksi varapääluottamusmieheksi vuosille 2015 - 2016. Harri Kortelainen sai 102 ääntä.

Hauskaa Joulua

Rauhallista Uutta Vuotta

Virike

Luottamusmiehet 2015 - 2016

- Pääluottamusmies Elof Juselius
- varapääluottamusmies Einari Grönberg
- Olefiinituotanto Einari Grönberg
- varaluottamusmies Antti Kymäläinen
- Fenoli ja Aromaatit Ilmari Lohenoja
- Polypropeenituotanto Jarmo Vesterbacka
- Varaluottamusmies Keijo Pulkkinen
- Polyeteenin perustuotanto + kh. Reijo Hurskainen
- Varaluottamusmies Mika Lumme
- Boremix Timo Akkanen
- Borstar-koetehdas Harri Kortelainen
- varaluottamusmies Jukka Saarijärvi
- BC*-pilot Kim Nygren
- PE2 Kari Koistinen
- Logistiikka/mat.käsittely Petri Karhu
- TP:n m-korjaamon mek.kp Jussi Mäenpää
- TP:n m-korj. sä+instr.asentajat Jari Voutilainen
- TP:n petrok. sä+instr.asentajat Esa Vainonen

